

Káros, sz@r és hulladékot termel – mi az?

2025 április 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Régebben úgy volt, hogy az embereknek volt eszük.

Ez többek között abban mutatkozott meg, hogy ha valami újszerűnek tűnt, esetleg szépen volt becsomagolva, de szar volt benne, akkor nem fogadták el a pakkot, de legalábbis átgondolták, hogy mit is lehetne vele kezdeni. Valami hasonlót már az ember is értett: ha a piros bogytól rosszul lett a haverja, Bubba, akkor maga nem adott még egy esélyt egy másik piros bogynak, nagy ívben elkerülte azt, viszont a másik törzsnek odaadta ajándékba, mert így harc nélkül az övék lett a mammuthús, meg a sok sasszony.

Manapság viszont máshogy működnek a dolgok. **Nagy a jólét, hasonló méreteket öltött az unalomnak nevezett alapélmény, na meg sokaknak túl magasán van az ingerküszöb ahhoz, hogy olyan ingerszegény, régimódi dolgok, mint a békére, a biztonságra való törekvés kielégítők legyenek, így kell valami, ami nagy eséllyel tönkretesz és/vagy kinyír: az egyik a beazonosíthatatlan elektromos cigaretták, a másik meg a hazai ellenzék, ami esetenként szépen van becsomagolva.** A közös bennük az, hogy tudjuk, mindkettő tartalma káros és szar, és az, hogy folyamatosan szólni próbálunk arról, hogy nem kéne.

A migráció is valami hasonló egyébként: szépek, színesek, de fingunk sincs, hogy honnan jönnek, és van-e köztük olyan, ami pár év múlva megöl, de valami ilyesmi a Brüsszel által tukmált neokommunista woke-izmus is. Ezekkel kapcsolatban pedig folyamatosan figyelmeztetnek a szakértőket, hogy abba kellene hagyni, mielőtt túl késő.

De az a helyzet, hogy mostanság az kell, ami könnyen, gondolkodás nélkül fogyasztható, még akkor is, ha konkrétan szarról van szó. Ilyenek például az "Orbán lop", "a te adódból", "Európai értékek", "gyülekezési szabadság", "diktatúra" stb. Meg az elektromos cigi, ami világít, finom, nem kell bajlódni a meggyújtásával, nem kell kimenni az esőbe szívni, nem leszek tőle bűdös, mondhatom, hogy nem dohányzom, és nem kell eldobálnom a csikket, amit bármikor megehet egy foka a Blahán. Vagyis jó ember vagyok.

És ha elég sokat szívja valaki, miközben Mészáros Lőrinc zebrajára gondol, akkor nem kell azon agyalni, hogy ezek amúgy nem újratölthetők, az eldobásukkal pedig nagy mennyiségű elektronikai hulladékot termeltek, ami nehezen lebomló anyagokat és veszélyes anyagokat tartalmaz. Ja, meg aksival mennek, amit ugye ne gyártson az Orbán. Persze eszemben sincs a valósággal összezavarni, vagy provokálni bárkit, ezt csak mint ignorálható ténytet batorkodtam megjegyezni.

És ha már az eldobható dolgokról beszélünk, akkor hasonló ellentmondások vannak a MagyiPetinél is: **miután ráfűgtünk egy kínai cuccra – akikkel amúgy az Orbán üzletel, ezért Kína rossz –, a függetlenség jegyében legyünk szerelmesek mindenbe, amit a zseberódes mond vagy csinál, mert ez az igazi szabadság, még akkor is, ha bebörtönözné azokat, akikkel nem ért egyet, mert azt csak a nagyobb jó érdekében teszi.**

Mindennek oka egyébként a már sokat emlegetett jólét paradoxonában rejlik: azok, akik biztonságban és kényelemben nőnek fel, hajlamosabbak kockázatot vállalni, és gyakran úgy érzik, hogy nincs vesztenivalójuk, ezért feleltelenül kockáztatnak. A jólét ugyanis természetéből fakadóan önmaga legnagyobb ellensége. Amikor egy társadalom eléri azt a szintet, hogy az alapvető szükségletek kielégítése már nem jelent kihívást, az emberek elkezdnek olyan problémák után kutatni, amelyek korábban nem is léteztek – például azt, hogy "nem lehet bent cigizni", vagy hogy egy miniszterelnök nem százezer forintból él havonta, pedig neki ingyen, meggyűződséggel kellene szolgálnia a népet.

A biztonságban felnövő generációk hajlamosak azt hinni, hogy a stabilitás magától értetődő, ahogy az egészségük is, és mivel nincs közvetlen életveszély vagy egzisztenciális fenyegetés, **a kockázatvállalás is játékosabbá válik.** És ha már említett párhuzamokat akarok vonni az elektromos cigarettával, akkor ide lehet nyugodtan sorolni azt, hogy mivel nincsen karcos, bűdös füstje, és nem kell meggyújtani, ezért a veszélyérzet is jóval kisebb. Vagy éppenséggel támogatnak olyan eszméket, amelyek pont azt a rendszert bontják le, amely lehetővé tette számukra a biztonságot.

A luxus következménye tehát a feleltelenség, a szabadság következménye pedig – ha nem vigyázunk rá – a káosz.

Hiszen az eldobott elektromos cigik és a Magyar Péterek elbűtöttbb visszaköszönnek – legyen szó veszélyes anyag hulladékról, soha nem lebomló mini akkumulátorokról, vagy egy széthullott, diktatórikus társadalomról.

Dezse Balázs - www.pestisracok.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
